

езичната епоха се извършали нѣкакви обреди и се изпълнявали нѣкакви формалности и какви. Охридският архиепископъ Теофилактъ, говори, че князь Омортагъ твърдѣ много обичалъ роба си Кинамъ, но само много скърбѣлъ, за дѣто той билъ отъ друга вѣра, та се стараялъ да го застави да се откаже отъ християнството. За тази цѣль той извършилъ блѣскаво жертвоприношение, разпоредилъ се да се приготви богато угощение и заповѣдалъ на Кинама да обѣдва заедно съ другитѣ българи великоможи; обаче той отказалъ⁷³. Възможно е принасянето жертви отъ князь Омортага, угощението и обѣждането на Кинама заедно съ другитѣ великоможи да били обичайнитѣ обреди, които се извършали по случай освобождението на послѣдния отъ робство и повишението му за боляринъ. Въ християнската епоха освобождението на робето въ България, по всѣка вѣроятностъ, ще да е ставало така, както и въ Византия. Собственикътъ могълъ да освободи робето си или въ светитѣ църкви, или прѣдъ сждията и приятелитѣ, или съ писмо и завѣщание, или по нѣкой другъ начинъ, съ който да се изразявала неговата воля, че желае да освободи роба си. Всѣко неясно изражение и всѣко съмнѣние се считало въ полза на роба и неговото освобождение. Освободениятъ робъ не могълъ повторно да се привлече въ робство, освѣнъ ако би се показалъ крайно неблагодаренъ къмъ благодѣтеля си, патрона⁷⁴.

Завръщане въ отечеството. Заробениятъ отъ неприятеля българинъ, който успѣвалъ да избѣга отъ неприятелската страна, веднага съ завръщането си въ отечеството, възъ основа на закона (*jus postlimini*) се считалъ за освободенъ. Той заималъ сжщото положение и се пол-

⁷³ Theoph. Bulg. Arch. IV, 192.

⁷⁴ Ἀρμενόπουλος Κ. Ἐξάβιβλος, βιβλ. Α'. τίτλ. ικ'.